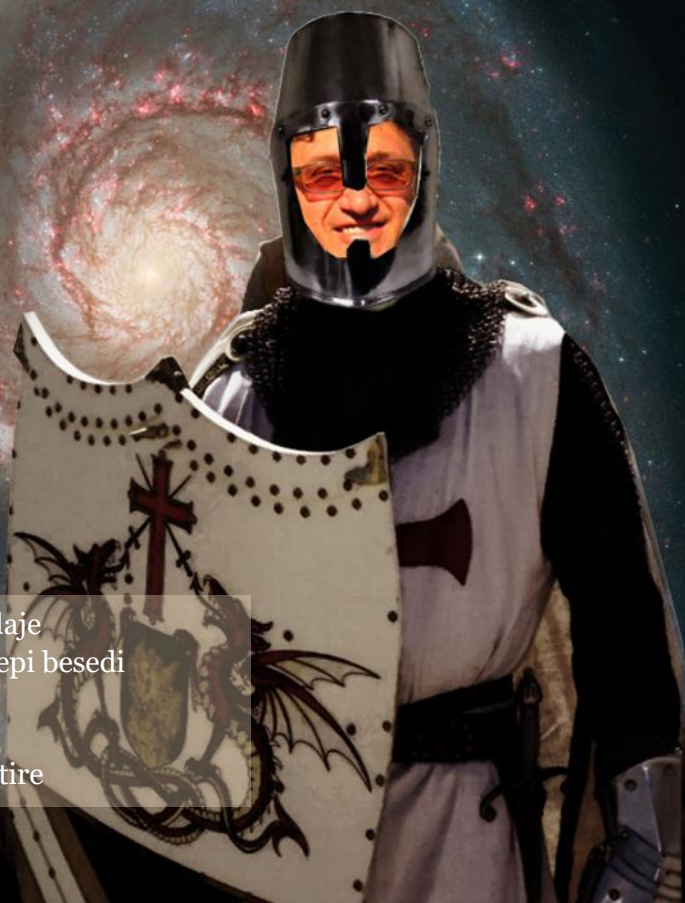

GALAKTIČNI GLASNIK

VELIČASTNI DAR LEPE BESEDE
BOJANA EKSELENSKEGA

- Nove knjižne izdaje
- Razmišljanja o lepi besedi
- Odlomki
- Najave
- Prah alienske satire

V tej številki:

Uvodnik	2
V zavetju besede 2022	4
Pozdrav iz Hrvaške: 44. Sferakon v Zagrebu	5
Pozdrav iz Črne gore: 10. Refesticon v Bijelem Polju	7
Mentorjev feferon - Politika po Hofer ceni	9
Antologija moderne fantastike: Pričevanja tujih svetov	11
Vitezi in Čarovniki - zaključek sage: Evangelij iz Languedoca 2	13
Vitezi in Čarovniki - zaključek sage: Indigo nebesa	16
Magijska gimnazija Lubliana	18
Atlantida	22
Naj ostane enostavno: Kabala	25
Prah alienske satire	26
Usode na kredit	29
Kolofon	31

Bojan Ekselenski, njegovo uredniško veličanstvo

Uvod v lepobesedni svet onkraj (raz)uma

Svoje dni je bil Jašubeg en Jered - Novice iz Drugetnosti. Bojan Ekselenski se je, poln entuziazma in naivnost glede realnosti slovenske književne scene, podal na pot čisto pravega fanzina, ki bo pokrival njegov književni projekt Vitezi in Čarovniki.

Seveda je trčil v nadrealistični realizem. JeJ je bil v prvih številkah partizansko glasilo, a je spričo okoliščin na sceni slovenske fantazijske književnosti nujno prerasel v nekaj več. Velikemu delu scene je bil fanzin, milo rečeno, smešen. Pravzaprav je bila v velikem delu ljubiteljske scene smešna ideja, da lahko sobivata ne čisto potročena fantastika in Sloveščina.

na. To je bilo v času, ko so fantazijoljubci brali izključno v angleščini in je bila slovenska avtorska scena ena velika puščava brez življenja. Fanzij je dobil ISSN, sodelavce, od katerih je najdlje sodeloval Andrej Ivanuša. JeJ je vsaj malo »kriv«, da je Andrej leta

2019 na Grossmannovem festivalu fantastike in stripa prejel Hudega mačka za življenjsko delo.

JeJ se je začel pred skoraj 15 leti.

Seveda se z jamranjem in metanjem puške v koruzo ne doseže ničesar.

JeJ je postal tudi v mednarodnem prostoru uveljavljen fanzin, saj je dobil dve angleški številki. A leta 2017 se je zgodba fanzina zaključila.

Slovenska scena je toliko napredovala, da je bilo smotno zagnati projekt čisto prave revije za fantazijsko književnost. V okrilju Celjskega literarnega društva je oktobra 2016 na književnem nebu Slove-

Bojan Ekselenski predaja izvod knjige Cherly Morgan, večkratni dobitnici Hugo nagrade in pomembni popularizatorki fantastike na angleškem govornem področju.

nije in vesolja zasijala prva Supernova. Tiskana izdaja je vsled korone dobila sredi 2020 še elektronsko verzijo.

Pisateljska pot Bojana Ekselenskega pa se je nadaljevala. Zadovoljno je opazoval počasen, a stabilen razvoj slovenske fantastike in njeno postopno uveljavljanje v bližnji regiji. V zadnjih letih so nas žal zapustili vsi akterji zlate dobe ustvarjanja slovenske fantastike. Tu mislim na nepozabne dr. Vida Pečjaka, dr. Eda Rodoška in Miho Remca. V čast si štejem, da sem z vsemi tremi prijateljeval in spoznal, da so resnični velikani književnosti, dasiravno slovenska omejena književna srenja tega (še) popolnoma ne dojame in priznava.

Koliko je vredna fantastijska književnost na slovenskem književnem nebu pove dejstvo, da je prvo sodobno antologijo slovenske fantastike uredil in izdal samozaložnik. Uganili ste, Bojan Ekselenski, urednik Supernove je na predlog prijatelja iz Srbije, Tihomirja Jovanovića Tike, pripravil ta veličastni projekt, ki je dobil tudi svojo srbohrvaško izdajo. Tako bo tudi preko 17 milijonov ljudi na območju nekdanje Jugoslavije lahko spoznavalo skriv-

nost slovenske fantastike, do zdaj bolj ali manj zaklenjene na 2 milijona potencialnih bralcev in bralk. O projektu malce kasneje.

Bojan Ekselenski je tudi iniciator in predsednik organizacijskega odbora Fanfesta, mednarodnega slovenskega festivala fantastijske književnosti Fanfesta, ki se od leta 2017 odvija v Celju. Festival je logično razvojno nadaljevanje izhajanje revije Supernova. Festival je že od začetka regionalno naravnani, usmerjen v povezovanje z bližnjo regijo. S svojo zasnovo je vkompniran v živahno dogajanje v bližnjih državah.

Fanfest je za slovensko fantastiko in književnost pomemben projekt, saj se skozi mednarodni festivalski razpis vzpostavlja sodelovanje in se omogoči slovenski fantastiki, da dobi prepotreben stik s tujo sceno.

Spomin na Fanfest 5: Od leve proti desni Andrej Ivanuša, Tihomir Jovanović Tika, Mirko Grdinič, Dalen Belič, dr. Andrijana Rabrenović, dr. Dragič Rabrenović, prof. dr. Zoran Živković in Bojan Ekselenski.

Leta 2022 festival praznuje pet let obstoja in ob tej priložnosti je Bojan Ekselenski uredil festivalsko zbirko, ki v enem knjižnem paketu prinaša vse dosedanje festivalske literarne izzive.

V zavetju besede

Natečaj JSKD za odrasle literate/-ke

Uvod v V zavetju besede

Bojan Ekselenski je sodeloval tudi na letošnjem natečaju V zavetju besede, ki ga organizira JSKD.

Pravila za sodelovanje so silno preprosta.

Razpis je namenjen avtoricam in avtorjem, starejšim od 30 let.

Preko spletne strani se prijaviš do roka, ki je naveden v razpisni dokumentaciji. Običajno se zbiranje prijav zapre konec aprila, najkasneje v prvem tednu maja. V prijavi je potrebno navesti svoje osnovne osebne podatke in šifro, pod katero se prijavljaš.

Po opravljeni prijavi na elektronski naslov pošlješ izbrana, še neobjavljena literarna dela.

Vsako delo mora biti opremljeno z naslovom dela in šifro avtorja/-ice, s katero si se prijavil/-a.

Bojan se je letos prijavil že tretjič.

Ob prijavi lahko navedeš, kateremu regijskemu srečanju se želiš pridružiti. Običajno se večina pridruži srečanju, ki je najbližje domačemu kraj, seveda pa to ni pravilo.

Poslano delo bo dostavljeno mentorju srečanja, na katerega ste se prijavili. Vsako regijsko srečanje je tudi delavnica, zato je sodelovanje za vse, ki želijo napredovati v pisanju, zelo koristno. Mentorji srečanj so izkušeni pesniki in pisatelji, ki obvladajo sodobno literaturo. Mentorji krožijo med regijami, kar je zelo koristno z vidika raznolikosti pristopov.

Na regijskem srečanju se mentor/-ica posveti vsem prisotnim, izpostavi njihove kakovosti in predoči izzive za boljše pisanje. Izmed nabora sodelujočih literatov/-k, teh je lahko tudi preko 50, izbere 3 ali

4, ki se uvrstijo na državno srečanje.

Po izkušnjah lahko potrdim, da je napredovanje na državno srečanje izredno zahtevno, saj kakovost pisanja raste in širi se žanrski prostor.

Konec leta zatem sledi še državno srečanje, ki se seli iz kraja v kraj. Tam gredo vsi finalisti še skozi delavnico državnega selektorja/-ko in ta naredi dokončni izbor.

Misija Šoštanj

V zavetju besede 2022 se je za Bojana začelo 3. junija v Šoštanju, na regional-

Veličastna ekipa udeleženk in udeležencev

nem srečanju za Savinsko in Koroško.

Iz Celja sva se pripeljala Mateja Mohorko in Bojan Ekselenski.

Mentor srečanja je bil dr. David Bedrač. Natančno je šel skozi zbrana dela vseh prisotnih in izpostavilo kvaliteto in seveda izzive. Njegovi nasveti so vedno dragoceni.

Na finalno srečanje sem se uvrstil z zgodbo Stotnikova zastava. Gre za znanstvenofantastično kratko zgodbo. Objavljena bo po finalnem izboru v Kobaridu, ki bo 6. novembra 2022.

BE

Pozdrav iz Hrvaške

44. Sferakon v Zagrebu

Pred-uvod

Ena najstarejših konvencij znanstvene fantastike in s tem povezane književnosti se dogaja v Zagrebu, v orga-

»44. Sferakon se je dogajal 13.- 15. maja 2022«

nizaciji Društva Sfera. Glede na število izvedb festivala se je pri njeni organizaciji zamenjalo že nekaj generacij. Vsaka je dodala nekaj svojega, a vsem je skupna strast do fantazije v vseh njenih pojavnih oblikah.

V okviru Sferakona je bil leta 2012 tudi Eurocon, ki sta se ga iz Slovenije, kot delegata ESFS, udeležila Bojan Ekselenski in Andrej Ivanuš. Ah, ta zgodovina ...

Uvodnik v Sferakon

Najprej za slovenske bralce nekaj besed o tem, kaj je Sferakon. V Zagrebu že od leta 1976 obstaja društvo za znanstve-

no fantastiko Sfera, kar je zavidljiva tradicija. Bistvo društva je literarna dejavnost, ki se je skozi leta razširila na vse dejavnosti, povezane s fantazijsko književnostjo (fantazija, znanstvena fantastika, nadnaravni horor). Pomembno je tudi delo z mladimi, kjer dosegajo zavidljive rezultate. Društvo je ves čas močno vpeto tudi v mednarodno sodelovanje in Celjsko literarno društvo je redni gost že od 2016.

Društvo izdaja dve literarni reviji, Parsek in UBIQ. Reviji se ločita po ciljni publikli in namenu. Poleg revij izhajajo tudi tematske zbirke ob vsakoletni konvenciji Sferakon, ki se pod tem imenom odvija od leta 1978. Konvencija je takoj postala mednarodna in takšna ostala do da-

nes. Društvo Sfera je vpeto v mednarodno okolje, saj je že večkrat organiziralo evropsko konvencijo Eurocon, nazadnje leta 2012, kjer se je prvič formalno pojavila tudi Slovenija (Bojan Ekselenski in Andrej Ivanuš). Kot zanimivost, v nekih drugih časih (1983) je Eurocon potekal v Cankarjevem domu, dobitnik ene od evropskih nagrad je bil Drago Bajt.

Misija celjskega literarnega društva na Sferakonu

Po dvoletnem koronskem zasilnem bivanju na prostem se je Sferakon vrnil na svoje običajno mesto, v akademsko okolje FERI Zagreb.

Ekspedicija Celjskega literarnega društva v postavi Andreja Ivanuša in Bojana Ekselenski se je udeležila sobote, osrednjega dneva konvencije.

Konvencija je znova zadihala kot v starih časih. Različna društva, knjigarne, antikvariati, umetniki in drugi, ki so tako ali drugače povezani s fantazijo, so pokazali svoje delo. Prisotnih je bilo tudi več gostov iz tujine.

Izjemna je bila tudi ponudba predavanj, panelov, promocij in okroglih miz. Vse tri dni konvencije so prireditve potekale sočasno na več lokacijah. Iz Slovenije je aktivno nastopilo samo Celjsko literarno društvo, ki je v zadnjih letih edini stalni slovenski udeleženec konvencije.

Bojan Ekselenski je v soboto ob 16. uri predstavil Supernovo, edino slovensko revijo za fantazijo in Fanfest, slovenski, pravzaprav mednarodni, festival fantazijske književnosti. Predstavitve je potekala v sproščenem vzdušju, pogovoru o tem, kako lahko na festivalu sodelujejo tudi avtorji, ki jim slovenščina ni materni jezik. Posebej je bila omenjena tudi antologija sodobne slovenske fantazije, ki bo izšla v srbščini in slovenščini in bo na voljo v celotni regiji. Interes zanjo je velik, saj prinaša pomemben prispevek k promociji slovenske književnosti v bližnjih državah regije.

Bojan je bil malce presenečen, ker se na Sferakonu ni pojavil nihče, ki bi predstavil sorodne slovenske prireditve. Hrvaška je, konec koncev, sosednja država, z izredno močno ljubiteljsko in ustvarjalno skupnostjo, vpeto v mednarodno okolje.

Celjsko literarno društvo je svojo vpetost v mednarodno sodelovanje na področju fantazije poudarilo tudi s tem, da so na stojnici društva sodelovali Refesticon iz Črne gore in Regia Fantastica iz Srbije.

Na konvenciji se je dogajalo toliko tega, da je nemogoče vse popisati. Najbolj je v oči padel Cosplay, oblačenje v priljubljene fantazijske like. Na prireditvenem prostoru so bile vse mogoče preobleke in mnoge so občudovanja vredni izdelki.

Pomemben del konvencije je tudi podelitev tradicionalnih nagrad Sfera za različne literarne kategorije (miniatura, kratka zgodba, zgodba, novela in roman). Izredno pomembne so tudi nagrade za najmlajše, imenovane Sferica.

Konvencija je seveda mednarodna, takšna je bila tudi sestava gostov.

Farcesco Verso je italijanski pisatelj, urednik in prevajalec. Za svoje delo je prejel številne nagrade in v svetovni fantastiki pušča pomemben pečat.

Brian Muir je med najbolj znanimi filmski industriji, čeprav je med laiki precej neznan. Njegova specialnost je kiparstvo in modelarstvo, poskrbel je za videz mnogočesa, naj omenim le danes slavno skulpturo Dartha Vaderja. Veliko tega, kar vidimo v filmih, je izpod njegovih prstov.

Fellight Cosplay je umetniško ime belgijske cosplayerke in umetnice, ki s svojimi cosplay opravami vedno osuplja. Na cosplay tekmovanju na Sferakonu je sodelovala kot sodnica.

BE

Pozdrav iz Črne gore

Bojan Ekselenski v družbi Andreja Ivanuše na Refesticonu

V Črni gori, natančneje v Bijelem Polju, mestu na severu države, se je od 23. 6. do 26. 6. odvijal Refesticon, mednarodni festival fantastične književnosti. V njegovi deseti iteraciji sta se festivala, kot vabljeni gosti, udeležila tudi Bojan Ekselenski in Andrej Ivanuša. Oba sta bila tudi izbrana avtorja v festivalsko zbirko »Putnik« (Potnik).

Festivalsko dogajanje je bilo v izredno slikovitih prireditvenih prostorih »Kuća Rista Ratkovića – sedež JU Ratkovićeve večeri poezije«.

Četrtek je bil posvečen mladinski fantastični književnosti in festivalskemu razpisu za črnogorsko osnovnošolsko in srednješolsko mladino. Najboljša dela so zbrali v zbirki »Putovanja« (Potovanja). Tema

je bila potovanje skozi čas. Zvečer je bila uradna otvoritev festivala, po njej je bilo nekaj predavanj, zaključilo se je z družabnim večerom.

V petek dopoldne so se zvrstile predstavitve avtorjev/-ic in knjižnih del.

Večer se je začel s predstavitvijo festivalske zbirke »Putnik« (Potnik). Festivalna tema je bila »potovanje skozi čas«. Najprej je mednarodna žirija opisala svoje delo, predvsem način izbiranja. V zbirko je bilo izbranih 24 zgodb in po besedah člana komisije g. Adnadina Jašarevića je bil izbor izredno zahteven zaradi količine in kakovosti prispelih del.

V nadaljevanju so se predstavili vsi prisotni avtorji in avtorice. Sodelovala sta se tudi člana Celjskega literarnega društva, Andrej Ivanuša in Bojan Ekselenski in predstavila sebe in svoji zgodbi (Andrej Ivanuša – Prapočetak života (Prazačetek življenja) in Bojan Ekselenski – Terorist). Njuna uvrstitev je bil kar majhen podvig, saj sta svoja dela poslala v srbohrvaščini.

V nadaljevanju večera so sledile predstavitve različnih festivalov, povezanih s fantazijsko književnostjo.

Slovenski festival fantazijske književnosti Fanfest, Celjsko literarno društvo in edino slovensko revijo za fantazijsko književnost Supernova sta predstavila Andrej Ivanuša in Bojan Ekselenski.

Ekselenski se je na koncu pokazal tudi zadnji književni projekt Celjskega literarnega društva – Pisateljski izzivi in plod slovensko-srbskega sodelovanja: Antologijo moderne slovenske fantastike »Pričevanja tujih svetov«. Slovenska izdaja je že ugledala luč, te dni bo iz tiskarne prišla še srbska izdaja »Svedočenja stranih svetova«. S tem bodo bralci na 17 milijonskem srbohrvaškem govornem področju dobili možnost, da spoznajo sodobno slovensko fantazijsko književnost.

Tudi sobotno dopoldne je bilo namenjeno predstavitvam knjižnih del in književnic in književnikov. Znova se je začelo

na prostem in temu sledila selitev v notranjost.

Zvečer, pred zaključkom festivala, so podelili nagrado Zlati zmaj za dosežke na področju fantazijske književnosti. Prejela sta ga Vanja Kranjčević iz Hrvaške in Branislav Janković iz Srbije.

Nedelja je bila namenjena obljubam o vnovičnem snidenju v letu 2023.

Celjsko literarno društvo je s tem vse močnejše povezano v regionalno književno sceno, saj krepitev mednarodnega sodelovanja bogati celjsko in seveda tudi slovensko književno krajino.

BE

Mentorjev feferon

Politika po Hofer ceni

(Na Mentorjevem feferonu 2020)

Bliža se praznik vseh politikov,
bližajo se volitve,
vsi prodajajo opij za množice,

Po Hofer ceni.

Pa vlada gre pod rušo,
saj premier pravi,
nič ne morem več storiti,

Po Hofer ceni.

Virus prileti,
zaluča se na vrh pomembnosti,
odloči se tu ostati,

Po Hofer ceni.

Oblast grabi panika,
Maske, respiratorje in drugo,
od kraljev orožja hiti nabavljat,

Po Hofer ceni.

Interpelacija, politična masturbacija,
prostitucija v kuloarjih,
vse to ljudstvo dobi,

Po Hofer ceni.

Odstopi in žvižgači,
pa množice z in brez,
pa z bicikli in brez,

Po Hofer ceni.

Hej tovariši,
pod orožje vsi,
za svobodo in ovčjo prejo,

Po Hofer ceni.

Ozrimo se na Vzhod,
Tam vrednote so iz naftalina vlekli,

Bojan Ekselenski sicer ni pesnik, vendar se zaveda, da se je za celovit literarni razvoj potrebno podati tudi v tolmine poezije. Do zdaj je izdal dve pesniški zbirki, letos pa že drugič sodeluje na Mentorjevem feferonu. Na tem natečaju sodeluje, zaradi zaupanja v JSKD kot institucije.

Ljudstvo pa potegnili,

Po Hofer ceni.

Enkrat bil je komunist,
drugič pravi je fašist,
še raje pa skriti nacist,

Po Hofer ceni.

Ljudstvo naj zapoje internacionalo,
saj niti za burek nima,
pa še pokvarjen jogurt so nam dali,

Po Hofer ceni.

Volitve, kmalu so volitve,
naj se veselimo?
Za politike je ljudstvo,

Po Hofer ceni.

Po Hofer ceni,
prodali so vse,
še kirklo prodala bom,
da za opij politike imela bom,
še hlače bom daroval,
pa možgane vtaknil v pralni stroj,
saj politika opere pamet,
jo izprazni,
pošlje na poljane Debilane,
in umaže nas,

Po Hofer ceni.

Ljudstvo, vse je po Hofer ceni.

Zemlja bo zgorela,
kobilice, komarji in picajzli nas jedo,
paraziti nas kot ovce brijejo v stolpu
Babilonskem,

Po Hofer ceni.

Ste slišali?
Vi ste po Hofer ceni.

Izstopil bi,
Izpustite me,

Po Hofer ceni.

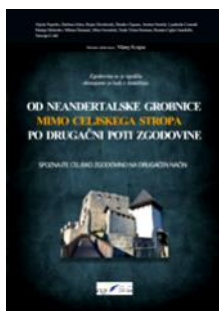

Zbirka Poezija magije in mistike

Preostala poezija

Bojanova poezija drugod

Bojan Ekselenski je v koronskih letih 2020/21 sodeloval na delavnici poezije z dolgim imenom Od neandertalske grobnice mimo Celjskega stropa po drugačni poti zgodovine. Mentor delavnice je bil odličen vsestranski umetnik Matej Krajnc.

Misija delavnice je bila skrajno zabavna. Udeleženci delavnice smo se morali poigrati z drugačno obravnavo zgodovine Celja. Nadalje je bila obdelava alternativne zgodovine tudi intertekstualna, kar je prineslo še več satiričnih, nadrealističnih in zabavnih pesmi, ki ne delujejo zgolj na prvo, temveč tudi na drugo in tretjo žogo.

BE

Zgodovina male družgače

Bojan je pesmi, ki so bile objavljene v zbirki delavnice Od neandertalske grobnice mimo Celjskega stropa po drugačni poti zgodovine, objavil v drugačnem vrstnem redu. Knjiga je izšla decembra 2021 samo v ePub obliki. V njej so pesmi:

- Zakaj ste vzeli bombo
- Drevesna hišica
- Negibna glava in nebeske zadeve
- Anton v vodi, ki ni vino
- Padel sem s stropa
- Maturantski bal
- Od neandertalca do vesoljca

BE

Poezija magije in mistike

Pesniška zbirka, ki je v tiskani izdaji izšla 2016.

Kaj je posebnega v tej pesniški zbirki? V čem je drugačna od izjemno bogate in obširne pesniške produkcije?

Namesto metafor in podobnih pesniških orodij se sporočilo skoraj v celoti naslanja na metafiziko in mistiko. Vsebinsko zbirka sledi jeziku najgloblje podzavesti človeške rase in se poigrava s stvarjenjem sveta na metafizični in alegorični ravni.

BE

Pričevanje tujih svetov

Bojan Ekselenski, urednik zbirke

Pravzaprav slovenska fantastika v času

samostojnosti še ni bila deležna antološke zbirke. Do pred 15 let je ZA Blodnjak izdal zbirke, kot je 12 žigosanah, kar je vsaj malo blažilo popolno odsotnost slovenske kratke fantazijske proze (in poezije).

Kako se je začela zgodba o antologiji moderne slovenske fantazijske književnosti? Prva ideja o antološki zbirki je padla že »davnega« 2012 na Euroconu, kjer so izkušeni uredniki s tovrstno razvitejših držav predlagali, da Slovenija najprej potrebuje antološko zbirko. Tako bi vedeli, kje sploh smo. A želja je eno, realnost pa nekaj čisto drugega.

Ličinke antologije

Antologijo je nemogoče pripraviti, če ni kontinuiranega objavljanja domačih

fantazijskih del. V Sloveniji nismo imeli niti ene revije za fantazijsko književnost. Periodika je najboljša možnost za vir antološke zbirke.

Fanzin Jašubeg en Jered, ki je izhajal od 2008 do 2017, je občasno objavljala fantazijsko prozo in poezijo, vendar je bilo objavam literarnih del posvečene premalo pozornosti. V letih 2012 in 2016 je Društvo Zvezdni prah objavilo zbirki kratke proze Zvezdni prah, ki sta poskušali zapolniti vakuum na področju slovenskih publikacij za fantazijsko književnost. A obe zbirki sta nastali kot posledica namenskega razpisa in sta imeli drugačno vlogo kot antologija.

Ni antologije brez stabilne avtorske skupnosti

Za stabilno avtorsko skupnost je potrebna ustrežna založniška infrastruktura. Na področju fantazijske književnosti je slovenska infrastruktura večinoma amaterskega in ljubiteljskega porekla. Aktivno avtorsko skupnost se gradi

okoli serijske publikacije z ustrežno uredniško politiko. V Sloveniji je to Supernova. Revija izhaja od oktobra 2016, maja 2022 je izšla 12. številka. Od začetnih 40 strani se je »odebelila« na 120+ strani in izhaja dvakrat letno.

Lani je revija obeleževala pet let izhajanja. Prijatelj iz Srbije, Tihomir Jovanović Tika, med drugim dobitnik ESFS nagrade za najboljši evropski fanzin, je prišel na idejo, da bi v Srbiji izdali antološko zbirko slovenske moderne fantastike.

Vitezi in Čarovniki

Zaključek sage

Zgodovinski nauk 2007 - 2022

Najprej nekaj kronologije. Bojan Ekseleński je leta 2007 izdal prvo knjigo sage, podnaslovljeno z Indigo otroci. Šlo je za precej amaterski izdelek, nekakšno učno uro. Naslednji del sage, Indigo novi svet, je izšel konec 2011, a predzgodba, »nulta« knjiga, Votlina skrivnosti, je luč dneva uglejala 2012.

Bojan je vedel, da mora »sprati obrtniški madež« Indigo otrok, zato je 2016 izšla prenovljena, izpiljena in v marsičem na novo spisana verzija Indigo otrok z novim naslovom, Vzpon indigo otrok.

Istega leta sta izšli prvi dve knjigi t. i. Trilogije o Vesoljnem carstvu - Vzpon Elejle in Padeč svetih.

V letu 2017 je v prenovljeni in razširjeni obliki izšla zbirka Somrak Drugotnosti, ki je v eni knjigi prinesla pripoved Zadnji boj Zeolije in novelo Duhovi Aldeverga. Izšla je tudi rahlo dopolnjeva Votlina skrivnosti, saj je zmanjkalo trdo vezane izdaje.

Tretji del sage, Vladavina indigo otrok, je izšla 2020, a 2021 sta izšli Evangelij iz Languedoca 1 (prvo del zaključka Trilogije o Vesoljnem carstvu) in Strah indigo otrok (dogaja se takoj za Vladavino indigo otrok).

Na dolgu sta zaključka Trilogije o Vesoljnem carstvu (Evangelij iz Languedoca 2) in Indigo nebesa (zaključek osrednje sage).

Oba zaključna dela sta že v delavnici. V nadaljevanju sta začetna odlomka obeh knjig.

Evangelij iz Languedoca 2

Razodetje Jezusa Kristusa, ki mu ga je dal Bog, da bi pokazal svojim služabnikom, kar se mora vsak čas zgoditi. Sporočil ga je po svojem angelu svojemu služabniku Janezu. Ta je pričeval za Božjo besedo in za pričevanje Jezusa Kristusa: za vse, kar je videl. Blagor tistemu, ki bere, in tistim, ki poslušajo besede tega prerokovanja in izpolnjujejo, kar je zapisano v njem! Kajti čas je blizu.

Janez sedmim Cerkvam, ki so v Aziji: milost vam in mir od njega, ki je, ki je bil in ki pride, in od sedmih duhov, ki stojijo pred njegovim prestolom, in od Jezusa Kristusa, ki je zanesljiva priča, prvorojenec izmed umrlih in vladar nad kralji zemlje.

Njemu, ki nas ljubi in nas je s svojo krvjo osvobodil naših grehov ter napravil iz nas kraljestvo in duhovnike za svojega Boga in Očeta, njemu slava in oblast na veke vekov. Amen.

Glej, prihaja z oblaki in videlo ga bo vsako oko, tudi tisti, ki so ga prebodli, in zaradi njega se bodo bili na prsi vsi narodi na zemlji.

Da, amen.

Jaz sem Alfa in Omega, govori Gospod Bog, on, ki je, ki je bil in ki pride, vladar vsega.

Raz 1, 1 – 8

I. Na drugi strani

Modrooki mož ošine ljudi za mizo in še nekaj njih, ki stojijo okoli omizja in mrmrajo:

»Mešarah, Mešarah, Saelijeh, Saelijeh, Mešarah ...«

Modrooki ljudje z lasmi in brado barve jesenskih listov agoha so tukaj silno redki. Ljudi iz Onostranstva ne poznajo, še nikoli niso nikogar videli ali srečali. Joshua, Mešarah, Saelijeh, je prvi človek iz Onostranstva, ki ga vidijo v živo. Zanje je človek iz druge strani Abadona, sveta blaženih prednikov. A je tudi človek iz Ferig Edanim.

Nekaj časa posluša klice in končno spregovori:

»Zakaj hrumijo narodi in ljudstva razmišljajo prazne reči?

Kralji zemlje so se dvignili, oblastniki se skupaj posvetujejo proti Gospodu in proti njegovemu

Maziljencu:

'Pretrgajmo njihove spone, njihove vezi vrzimo s sebe.'[«]

Množica umolkne v pričakovanju. Prepozna ljudi pred sabo. Pravzaprav ljudi in nekaj temnopoltih vilincev. Zaključijo misel in ugotovi, da med zbranimi ni niti enega svetlopoltega vilinca:

»Božja volja je preprosta -

'Zberite se in pod enim praporjem nastopite zoper kralja, ki nasprotuje Gospodu.' Odločili ste se.«

Znova se dvignejo glasovi mrmranja:

»Mešarah, Mešarah, Saelijeh, Saelijeh, Mešarah ...«

Vilinec na najrazkošnejšem stolu z dvigom roke utiša mrmranje. Katzun ralai en'hadeš mepaim ... Najprej se spogleda z omizjem, zatem sinje oči uperi v Joshuo, Mešaraha:

»Zbrali smo se, da dovršimo to dobo temè.«

Joshua odločno odvrne:

»Enej Olom, aeral vilincev, Gospod vam je razkril skrivnosti poti in v vas je vtisnil razodetje dovršitve.«

Vilinec prikima:

»Joshua Ben Miriam za Onostranstvo, za nas Mešarah, *Saelijeh*, tukaj smo vsi,« in pokaže na nagneteno omizje, »ki bomo odrinili v boj z megšelemskim strupom in

vrnili ljudstvom svobodo, ki so jo pozabila.«

Joshua s pogledom zaplava nad zbranimi. Vsi začutijo trepetanje moči:

»Lepo ste to rekli,« in vzdihne, »ki so jo pozabila. Svoboda ni samoumevna, Gospod jo daje samo tistim, ki so odločeni, da si jo priborijo in zanjo tudi umrejo, ko je ogrožena. Gospod pa ne oporeka tistim, ki želijo služiti. Nekomu je sladkost suženjstva ljubša od grenčine svobode. Če dovoliš klofuto na levo lice, jo dobiš tudi na desno. Lahko je to delo svobode ali delo suženjstva. **Sagabea tube mir zješot**,« zaključi po vilinsko.

Vilinec se kisló nasmehne:

»Tukaj smo, ker si želimo konec suženjstva, svobodo in,« mračno doda, »Ne dovolimo klofute ne na levo, niti na desno lice. Vesoljno carstvo je vse šibkejše. Razkroj hitro napreduje. Noč je najtemnejša pred zoro.«

Joshua komaj opazno prikima:

»Saj se zavedate, da z golo silo ne morete premagati Satanove stvaritve, ki ste ji nadeli ime Vesoljno carstvo? Jemanje sladkega suženjstva je težko menjati za grenko svobodo. Moč Vesoljnega carstva,« zoži pogled, »dobiva drugačen okus. Nekaj je drugače,« oprezno zašepeta. »Pravzaprav je vse drugače. Gospodovo razodetje skozi vašo dušo je prišlo od drugačne molitve.«

Enej odvrne:

»Molitve nimajo nič skupnega z zatonom Carstva. Razkroj se dogaja iz preprostega razloga,« in pogleda zbrane, kot bi iskal potrditev. »Absolutno in večno se nimata rada. Temni dvor želi večno življenje, a temelji na zatabih, ki energijo črpa iz Megšelema, iluzije večnosti. Parazitsko življenje iluzije je odmev trenutka za trenutkom našega blagoslovljenega sveta Elem Jereda. V smrtnih telesih Trojstva želi večno življenje, a čas ni na strani zatabov. Kristalna magija peša, ker pešajo nosilci zatabov. Takšen je Megšelem, svet lupin. Sibeti in tehagaci, ki naj bi podaljšali agonijo Carstva, so v naših rokah, z njimi bomo Megšelem pokopali tja, kamor sodi. Vse te poti so bile že v davnini zapišane.«

Joshua sumničavo ošine omizje:

»Kar sem čutil v Onostranstvu, ne bi oznanil kot pešanje, temveč nekaj drugega. Način pogube Tesea Emenima ni posledica razkroja, temveč drugačnega zvena molitve Gospodu.«

Vsi se spogledajo, hrup začne naraščati, a ga Enej prekine:

»Vsaka vojna zahteva žrtve. Ko zapojejo vojne fanfare, se molitvam izteče čas. Najpomembnejše je, da se po pozabljenih prostranstvih širi glas o Mešarahu, ki je za zadnji boj združil tihe množice. Pemej,« se spogleda z Joshuo, »bo zlomil zatabe in Trojstvo bo ostalo brez moči, brez nadzora nad hordami. Elejli bo žal, da je zapustila ta prostranstva. Presenečeni boste nad zbranimi vojskami. V enem veličastnem zamahu bodo zdrobile obglavljene horde. Carstvo se bo končalo na konicah falang. Horde bodo v krvi utopljene po vaši zaslugi.«

Joshua se zazre vanj. Spreleti ga srh. Pogoltno slino. *Nekaj je drugače.*

Vse oči se pričakujoče uprejo v Mešarahu:

»Elejla je vse prevarala, ker ste vsi igrali njeno igro. *Vse to ti bom dal, če padeš predme in me moliš,* je bilo rečeno in to je njena igra. Ona je odstranila Tesea Emenima in vas prisilila v svojo igro praznine,« in tiho konča. »Pemeja ne bom izvedel tukaj, temveč v Onostranstvu, kot pravite Ferig Edanimu. Ta svet naj postane **bejejim**. Elejla bo prisiljena v Gospodovo igro in Gospod bo razodel veličino svoje milosti.«

Nekaj časa molčijo. *Kaj pri Elu govori?* Enej nagrbanči čelo:

»Vašo igro?«

Joshua se nasmehne:

»**Bel rašog en'zoea edanim at mikomeha.** Najmočnejša sila univerzuma je ljubezen. Nesebična ljubezen, akt kozmične atrakcije je najmogočnejše orožje. Odpihnil bo kristalno magijo zatabov. A ceno bo velika.«

Omizje začne vibrirati od mrmranja. Med pripravami na odločilni udarec jim Mešarah pridiga o ljubezni. Ko vsi modrujejo o brušenju mečev in rezanju glav ...

Eden od belolasih malahidov s severa gromko vzdikne:

»Naj se zaljubimo v sovražnikova kur-

bišča in potem bomo zmagali? O kakšni ljubezni govori Mešarah?«

Joshua samo posluša medsebojne pogovore malahidov in vilincev. Končno dvigne glas:

»*Jaz pa vam pravim: Ljubite svoje sovražnike in molite za tiste, ki vas preganjajo, da boste postali sinovi svojega Očeta, ki je v nebesih. On namreč daje svojemu soncu, da vzhaja nad hudobnimi in dobrimi, ter pošilja dež pravičnim in krivičnim. Če namreč ljubite tiste, ki ljubijo vas, kakšno plačilo vas čaka? Mar tega ne delajo tudi cestinarji? In če pozdravljate le svoje brate, kaj delate posebnega? Mar tega ne delajo tudi pogani? Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče.*«

Vsi obnemijo. Kaj je temu Onostrancu? O kakšni ljubezni pridiga?

Joshua jih prestrelji s pogledom skozi in vsem ustavi misli in jezike. Grozljiva tišina leže na vse:

»*Blagor ubogim v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.*

»*Blagor žalostnim, kajti potolaženi bodo.*

»*Blagor krotkim, kajti deželo bodo podedovali.*

»*Blagor lačnim in žejnim pravičnosti, kajti nasičeni bodo.*

»*Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli.*

»*Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali.*

»*Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovani bodo Božji sinovi.*

»*Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani,*

»*kajti njihovo je nebeško kraljestvo.*

»*Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse húdo o vas lažnivo govorili.*

»*Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko. Tako so namreč preganjali že preroke, ki so bili pred vami.*«

Mešarahove besede so kot mogočen urok zaprle usta prisotnim. Srepo jih ošine:

»S sovražnikovimi mislimi in orožji postanete sovražnik.«

Vitezi in Čarovniki 4: Indigo nebesa

Zaključek sage Vitezi in Čarovniki bo zaokrožil Trilogijo o vesoljnem carstvu in osrednjo sago. Delovni naslov zaključka največje slovenske književne sage je **Indigo nebesa**.

Pripoved se nadaljuje šestnajst let po burnem zaključku knjige Strah indigo otrok.

1. Preko prelaza

Ela je navajena blata začasnih taborov. Od dvanajstega leta dalje jo krušna starša, Marko in Berta, navajata takšnega življenja. Za svoj šestnajsti rojstni dan se vrne iz dvomesečne izvidniške naloge. Zagotovo je ne čakajo darila ...

V nogah čuti uteži, ki jo vlečejo k tлом. Veke se kar same zapirajo. V želodcu se oglašajo zbor pajkov. Odvleče se v velik šotor. Spogleda se z mahibi in jamiti. Vrvež v hipu zamenja nenavadno moreča tišina. Z očmi se sprehodi po resnih možeh, zamrznjenih v zatečenih položajih. Nekje v kotu ugleda Berto in Marka. Obraz ji prešine sled nasmeška, odloži premočen plašč, se pogladi po laseh in se utrujeno sesede na preprost stol:

»Uspeli smo se izmuzniti škrtajm očem. Meja s cesarstvom ni posebej zastražena.«

Marko besno odvrne:

»Ti faking škrtatje! Ne bi dvakrat rekel, da so se zahrbtno dogovorili s cesarstvom. Vedno dajejo prednost dobičku pred načeli,« in prhne. »Pa ta njihova zjebana trma ...«

»Vse skupaj mi vzbuja slabe občutke. Mogoče imaš prav,« dvigne oči proti Marku, »in so svoje legije pomaknili proti severu.«

Vilinski *tesakogout* Tarad Valdar se nasloni nad reliefni zemljevid:

»Ker se je Shea oportunistično pridružil cesarstvu, sever tega zagotovo ne bo storil. Iz kljubovanja svojim južnim bratom, kar je dobro za nas. Ravno zato legije ne bomo premikali s prelazov.«

Lin pokaže na vzhodno škratjo mejo:

»Sovražnik povsod kopiči vojske, a le na meji s škrtati ni omembe vrednih vojsk. Artus Orwen je zaokrožil svoje osvojitve s škrtajm pajdašem. V Megleni deželi je vsaj dvajset njegovih medrej, med njimi je tudi ubežnica Alesa Mildal. Zunanje meje Akroške marke so eno samo veliko taborišče.«

Tarad udari po mizi:

»Kmalu bodo udarili. Legije moramo držati tako, da jih lahko po najkrajši poti pošljemo na mesto prvega udara.«

~*~

Na vrhu prelaza zrejo v oddaljene pobeljene vršace. Urok večne nevihte je izginil pred slabimi tremi leti.

»Vedno se izogibata vprašanjem o mojih pravih starših.«

Berta in Marko se spogledata. Ela nagrbanči čelo:

»Včasih sanjam, da imam družino,« in pogoltne slino, »in brata.«

Berta se blago nasmehne:

»Tvoja edina družina sva midva.«

»Drugačna sem od edamitov in vilincev. Vse pogosteje me prešine nekakšna prisotnost in ne vem, kako naj jo opišem. Zadnjih nekaj tednov me v sanjah kliče glas. Oglašajo se *Marija, Marija, vrni se*. Kaj pomeni to ime?«

»Nič. Čisto nič,« in oblije jo mršav.

»Rojena si drugje, zato drugače čutiš. Razumeva zmešnjavo, ki se ti dogaja. Prebujajo se dar moči, ki jih imajo zelo redki ljudje. Z obujanjem moči prihajajo tudi skušnjave in težke izbire. Moč lahko gradi ali ruši in midva ti ves čas pomagava graditi.

Te moči so tvoja dediščina in nekega dne boš odločala o koncu te vojne.«

»Je to prebujanje povezano z mojo družino?«

Berta trpko odvrne:

»Tvoja starša sta te izgubila v nesrečem,« in pogoltno slino, »dogodku.«

Ela odkima:

»Ju lahko najdem? Pravzaprav ju moram najti in spoznati. Čutim, da je Marija

povezava med mano in pravimi starši,« pripre oči in zašepeta, »Ta vez ...«

Berta pogoltno slino:

»Mogoče boš nekega dne našla sled njune usode. Svet ni samo priprava na vojno.«

Ela nepremično zre v meglice pod prelazom.

NAROČILO KNJIG

Bojan.ekselenski@samozalozba.eu
Bojan Ekselenski@gmail.com

Legendarium

Knjiga viliščine

Saga Vitezi in Čarovniki vključuje tudi posebno serijo, t. i. Legendarium. V tej zbirki so publikacije, ki osvetljujejo ozadje fantastičnega sveta Viteзов in Čarovnikov.

Leta 2020 je izšla prva knjiga zbirke - Knjiga viliščine.

Viliščina je jezik, ki temelji

na semitskih korenih in izhaja iz telepatskega jezika Prazgodovine.

Enciklopedija Drugotnosti

V pripravi je Enciklopedija Drugotnosti, ki v enem kosu prinaša obširni zgodovino fantastijskega sveta Elem Jereda (Drugotnosti). Poleg zgodovine so tudi druge zanimivosti.

Antika

knjigarna in antikvariat

Magijska gimnazija Lubliana

Magijska gimnazija Lubliana je projekt, ki je nastal na osnovi avtorjeve strasti do zgodovine, zlasti antične in alternativne. Rad se poigra z večnim vprašanjem - Kaj bi bilo, če bi ...? Tokrat se je poigral za naslednjimi predpostavkami:

- Poleg našega sveta obstaja še vzporedni svet Adamija, kjer so okultne in magijske teorije, mistika in znaten del metafizike delujoč sistem.
- V Adamiji Rimski imperij ni nikoli pripadel, se je le preoblikoval.
- Svet je razdeljen na različne imperije, vsak temelji na sebi lastnem duhovno-magijskem sistemu.
- Rimski imperij temelji na magijskih cehih in Katoliški cerkvi.
- Zgodovinske osebe nastopajo, a v okoliščinah drugačne zgodovine.
- Možnost prehoda med našim svetom in Adamijo.

V letu 2018 je s finančno podporo MO Celje izšla tiskana izdaja Magijska gimnazija Lubliana. Na preko 500 straneh je poleg zgodbe tudi bogat nabor dodatkov, ki dodatno osvetli skrivnosti Adamije. Poleg slovarja je tudi zgodovina Sveto rimskega cesarstva.

Knjiga je dobila odlične recenzije in so jo primerjali z najboljšimi v žanru.

Neobičajen fant Peter Lomnik

V Svetem rimskem cesarstvu so tri vrste srednjih šol, gimnazij:

- Teološka gimnazija
- Magijska gimnazija
- Klasična gimnazija

Iz našega sveta lahko pridejo samo na magijsko gimnazijo. Kako? Redki fantje in dekleta imajo poseben gen, ki se podeduje po ženski strani in omogoča prehod v Adamijo ali povratek nazaj. Podobno lahko v naš svet potujejo redki iz Adamije.

Eden od takšnih redkih posameznikov je Peter Lomnik, ki zaključuje zadnji razred osnovne šole. Dedek in mati mu predstavita možnost t. i. Dejanja volje, kjer ima dve možnosti:

Enostavno pot uspeha v našem svetu. Vsi s t. i. magijskim genom so privzeto nadarjeni in jih v našem svetu čaka uspešna kariera zaradi njihovih genskih predispozicij.

Lahko pa se odloči za zahtevno in trnovno pot, če se odloči za vstop v Adamijo in magijsko gimnazijo. Večina, kis e odloči za Adamijo, se kmalu vrne in zaradi bremena neuspeha vsi propadejo na dnu družbe.

Čudesa Adamije

Tamkajšnja čudesa so plod praktičnega apliciranja magijskih in okultnih teorij. Med študijem mehanizma delovanja Adamije se je nabralo ogromno dodatnega gradiva, ki ga je Bojan Ekselenski združil v zanimiv priročnik Naj ostane enostavno: Kabala.

Adamija ima astralne kamernike, letalnike, leteče ladje, superceste ipd. Pasivni in aktivni fluidi, znani iz okultnih teorij, so pogon sveta. Astrologija je spoštovana znanost, astrološka sistematika je del zdravstvenega sistema ...

Izbira naj bi bila jasna. Peter se navkljub prigovarjanju dedka in matere odloči za Adamijo.

Tam se sooči s turbulentnimi izzivi in pade v kolesje boja med magijo in religijo.

Največji izziv je bilo ustvarjanje verodostojno delujočega sveta Adamije.

Naročilo knjige:

bojan.ekselenski@samozalozba.eu

»Ekselenski (avtor fantastične sage Vitezi in čarovniki in predsednik Celjskega literarnega društva) je napisal privlačno in napeto zgodbo za ljubitelje serije Harry Potter (ki je, mimogrede, posrečeno omenjena tudi v romanu). Knjiga, pri kateri si kljub obsegu zaželiš, da bi trajala dlje.«

Aleš Cimprič, Bukla 144

Nadaljevanje

Magijska gimnazija Lubliana 2: Galova skrivnost

ooo - Neskončna luč

Klavdija Avgusta Lorensis, prvorojenka cesarja Sveto rimskega cesarstva, je opazovala vzorno urejeni park samostana Sv. Rozalije na robu Melite, ki leži na istoimenskem otoku sredi Mare Nostrum. Otožne oči je vedno odpočila na čudovitem vodnjaku sredi križišča ozkih, z granitom tlakovanih potk. S tem, ko jo je za

roko zaprosil Peter Lomnik z avtoriteto Ipsissimusa, se je njeno življenje obrnilo na glavo. Rešil jo je bremena politične poroke z nobilism gentes maiores, ki bi ga določil Ženitni komite.

Še vedno ni ničesar izvedela o njegovi usodi. Od dneva prihoda je izolirana. Ob misli, da so ga vrgli v Kolosej med trenirane leve, jo oblije mršav srha. Toda ... *Torej je še upanje, da je živ, kajti zagotovo bi ji zmagoslavno sporočili novico o usmrtitvi v areni. Če je preživel, je Ipsissimus in test za Ipsissimusa je kompromitiran. Če je to res, cesarstvo živi na laži...*

Do Konstancinega časa sta še vsaj dve leti.

Ves čas so jo držali v osami. Druge redovnice niso smele z njo komunicirati. Pri mašah so ji namenili poseben del v veliki cerkveni ladji. *Magistrum moralis*, molčeči možje v belih tunikah in kapucah, so ves čas skrbeli, da se ji kdo ne približa na doseg glasu. Niti v sanjah si ni predstavljala, da bo kdaj pod njihovim strogim nadzorom.

Ni štela dni in noči, ki jih je zaradi nemoči prejkala ali prekričala. V skromni celici je imela samo trdo posteljo, preprosto mizo in stol. Knjižna polica ni bila ravno bogata. Na voljo je imela *Biblijo*, *Enciklopedijo greha in moralnosti v luči avguštinske teologije*, *Celibat v službi Svetega duha*, *Smrt in Sveta Rozalija* in *Svetost Svete Rozalije*. Ob pogledu na knjige jo je prešinilo ... *Res zabavno čtivo ...*

Ključavnica je škrtnila. Klavdija se je zdrznila in se pričakujoče vzravkala. *Obisk?* Na vratih se je pojavila drobna ženska strogih potez, bila je prva oseba po mesecih izolacije. V rokah je pestovala križ s smrtno glavo. Hladno jo je ogovorila in se izogibala neposrednemu stiku z očmi:

»Pripravnica Klavdija, pojdite z mano,« jo je brezbarvno ogovorila. *Še avtomat za sendvič ima več življenja*. Edino živahne oči so izdajale sled nekdanjega življenja, zakopanega v strogi samostanski rutini.

Klavdija je nemo prikimala in sledila drobni ženici v rjavi tuniki. Presunile so jo v venec spete bele vrtnice na razmršenem

lasišču, saj so bile videti sveže. *Vsak dan nov venec?* Vrata za njo je zaprl eden od mož iz *Magistrum moralis*. Ženica jo je vodila skoraj do vrha enega od stolpov. Namignila je, naj sede na preprost stol, sama je zasedla položaj za veliko starinsko pisalno mizo. Stene so prekrivale različne slike Svete Rozalije. Klavdija jih je ravnodušno ogledovala. Čez čas je ženica prekinila nadležni molk:

»Pripravnica, 4. septembra, na dan smrti naše zavetnice, boste prestopili prag med svetnim in svetim. Vašega starega življenja ne bo več, spomini nanj bodo izbrisani z lučjo božje slave. Nadeli si boste venec Svete Rozalije in dobili boste svoj križ. Izbrali si boste novo ime in moto svojega služenja Bogu in Cerkvi.

Obe veva, da ste tukaj zaradi okoliščin, ki vam niso šle na roko. Polovica pripravnic ne zmore na dan smrti prečkati meje med tem in onim svetom. Nikomur ni lahko pozabiti prejšnjega življenja in zlasti, da prejšnje življene pozabi nanje. A vse pred vami so imele še zadnjo izbiro, vi je nimate. Vse poti vašega življenja so se združile v to edino pot. Tukaj ste brez možnosti izbire. Se zavedate tega?«

Klavdija je nemo prikimala, komaj je zadrževala solze obupa. *Kje si? Kam so te odpeljali?*

Ženica je nadaljevala z nenavadno mirnim glasom:

»Do dneva posvetitve vas čakajo Dnevi molka. V tem času se boste posvetili sebi in svoji grešni naravi. Vsakdo o sebi misli kot o brezgrešni osebi, a greh preži na nas na vsakem koraku. Tudi sama sem morala po poti Molka in Rojstva na dan Smrti. Stare osebe, njenega imena in njenih spominov se ne spomnim. Skupaj z grehi je trajno izbrisana. Vnovično sem se rodila kot sestra Lucija in staro življenje je sprnelo kot ovoj metuljeve bube. Staro umre z Rojstvom. Ta dar čaka tudi vas. Preostali čas posvetite molitvi s kesanjem in iskreno prosite za odpuščenje.

Priporočam vam študij Enciklopedije in ponižno premišljevanje o njenih neprecenljivih napotkih. Bog je milosten do resničnih vernikov, ko jih pokliče k sebi in jim odpusti, da bi lahko postali njegovi vojščaki. Zjutraj, 5. septembra boste naša

sestra, kajti Klavdija Avgusta Lorensis bo umrla in izginila iz vseh spominov. Na ta sveti dan bo vaša mlajša sestra postala nobilis imperatore Konstanca Augusta Lorensis. Nikoli ne boste videli svoje družine, saj zanjo ne boste več obstajali in ona ne bo obstajala za vas. Melita je od zdaj vaš edini svet in sestre Svete Rozalije smo vaša edina družina. Ugotovili boste, da je to vse, kar potrebujete, saj ne boste vedeli, da obstaja še kaj drugega.«

Klavdiji se oči navlažijo in topli solzi spolzita po licu. *Stari vešči ne bom dala veselja. Ne bo me zlomila. Naj bo Bog pravičen in naj kaznuje vse, ki so Petra urgli levom.*

Prednica je očitno brala Klavdijine misli:

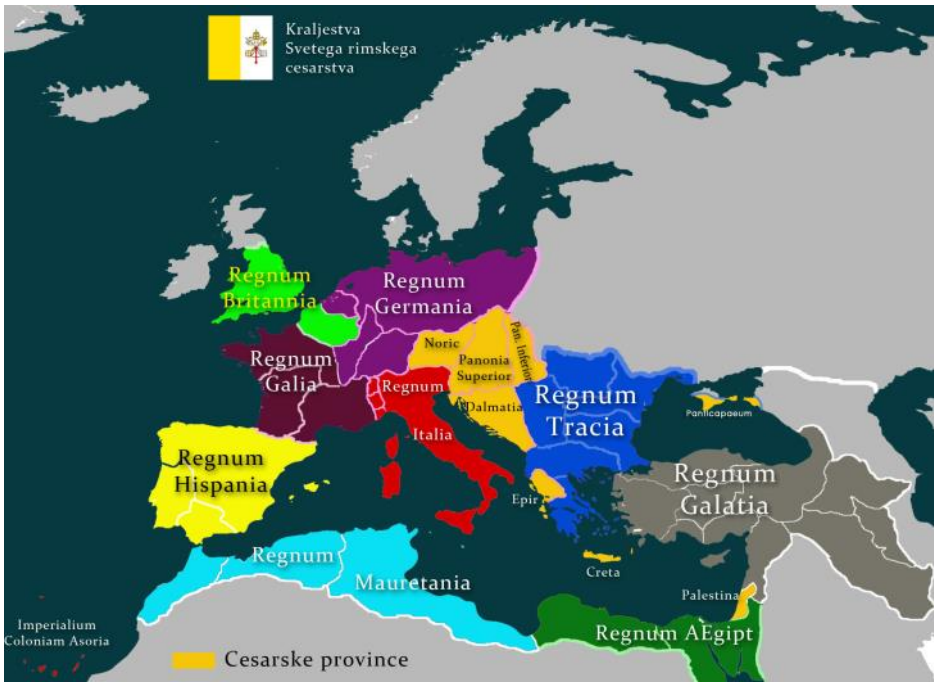
»Ker ste že pomislili na svojega nesojenega zaročenca,« in na obrazu so se je zarisala sled nasmeha, »si ne delajte utvar. Osebnost se mi zdi njegovo dejanje izjemno pogumno, a tudi izjemno neumno, vnaprej obsojeno na smrt. Avtoriteta *Ipsissimusa*? Kako predrzno! Le kdo potrebuje še enega *Ipsissimusa* v manj kot stoletju? Že tazadnji je bil preveč. Od ne-

srečnega uvoženca, Bog mu daj milosti, so ostali samo levji iztrebki. Nihče še ni preživel dresiranih levov Koloseja,« je prhnila in se osredotočila na Klavdijine otožne oči. »Za vas mi je iskreno žal. Lahko bi postali odlična mati nove dinastije.«

Klavdija je stisnila ustnice. *Ne smem ji pokazati. Ne sme me prizadeti. Peter je zagotovo nekako preživel. Čutim ga. Zdagga jasno čutim.*

Magijska gimnazija na spletu

Atlantida

Zbirka Atlantida - Alternativna zgodovina o legendarnem potopljenem kontinentu

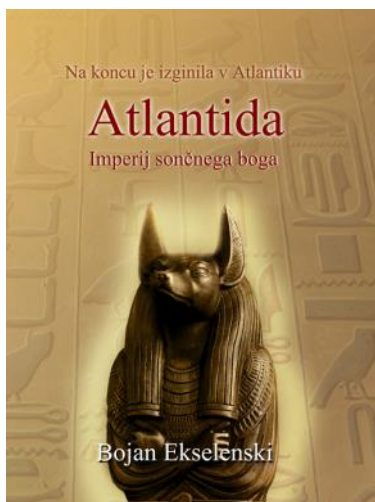
Atlantida je predstavljena kot galaktično cesarstvo, ki obsega našo Mlečno cesto in bližnje satelitske galaksije. Vlada mu cesarski par s celine sredi Atlantika. Svet Atlantide je svet staroegiptovske mitologije, dopolnjen z nekaterimi antropološkimi teorijami o prvotnih verstvih.

Kako se je začel mit o Atlantidi? Zakaj se tako vztrajno vrača med nas? Mogoče vsi čutimo oddaljen duh zlate dobe, ko je bil svet še manj zapleten?

Vse skupaj je začel Platon, ki je edini pisni vir, iz katerega so črpali vsi za njim in legendo ohranjali pri življenju.

Kaj je sploh res? Gre za klasično pripovedki o kaznovanju človeštva za grehe? Takšnih zgodb poznamo kar nekaj in izhajajo iz vseh človeških kultur. Vsaka starodavna civilizacija nam je zapustila vsaj eno takšno legendo o nasilno končani zlati dobi. Saj vsi veste za Noetovo barko, Sodomu in Gomoro ali razne scenarije o koncu sveta zaradi človeške izprijenosti.

Poleg legend o Lemuriji, Hiperboreji ima največ obravnav alternativcev zagotovo ravno Atlantida.

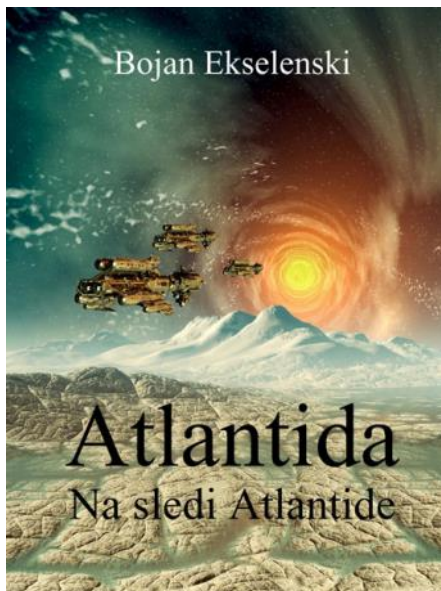

Atlantida: Imperij sončnega boga

Bojan Ekselenski je leta 2015 spisal kratek roman Atlantida: Imperij sončnega boga. Pripoved spremlja dramatično spremembo v samem jedru cesarstva. Ambiciozna svečenica Kleona se je odločila za revolucionarno spremembo ureditve osrednjega dela cesarstva - Cesarskega sektorja, ki ga sestavlja deset konstitutivnih kraljestev.

Edini moteči element za prevlado je Kraljestvo Kaladija, ki ima posebno moč - na njem kopljejo in rafinirajo najpomembnejšo surovino, potrebno za medzvezdna potovanja - eratz, ki je osnova surovina za protonij.

Kleona je hotela popolni nadzor in sprožila dogodka, ki so spremenili Atlantido. A spodaj je odlomek še neobjavljene zgodbe iz serije Atlantida.

Atlantida: Na sledi legende

Ralp Eor je kapitan trgovske in občasno raziskovalne ladje Ghimar. Tako lahko združi svojo ljubezen do lagodja premožnega častnika s strastjo za iskanje neznanega. Najraje ima izzive zunaj ureje-

nega veselja Kroga. V globinah proti Leči se vedno najde možnost za odličen zaslužek in občasni košček slave za božanje lastnega ega. Tokrat so ga prvič povabili v družbo najvišjih Biroja. Verjetno gre za resno stvar v Adamaškem nacionalnem interesu. Počastili so ga z najvišjo konferenčno dvorano, od koder se je razprostiral kičasto čudovit razgled na glavni Adamahov kozmodrom.

Srečal se je s strogim pogledom regenta princa Aurisa Bet Kaladskega. Drugi v vrsti za prestol je že od polnoletnosti pokrovitelj Biroja. *Zagotovo gre za pomembno in najbrž nevarno misijo.* Levo in desno so sedeli sivolasi možje in žene v togih uradnih uniformah Generalne uprave Biroja za galaktično trgovino in raziskave. Nad njimi je lebdel holovid znanege dela galaksije. Najmočnejše je sijalo belo polje, njihov domači Krog. Malce manj beline je bilo namenjeno raziskanemu vesolju, medtem ko je sivina predstavljala neraziskano. In ta je navkljub stoletjem Kroga še vedno prevladovala.

V sobo je vstopil mož odločnega koraka. Vsi so skočili na noge in se priklonili. Ralp se je sunkovito priklonil in ponižno izdaval:

»Vaše veličanstvo.«

Pharon Bet III Kaladski, kralj Adama-ha, jim je namignil, naj sedejo. Vsi so se urno posedli in čakali na kraljeve besede. V prostorih Biroja se še nikoli ni zgodil kraljev obisk.

»Dragi člani uprave, dragi Auris in seveda spoštovani kapitan Eor, marsikaj smo pustili v prahu preteklosti,« in je vrgel na mizo pas z nenavadno napravo, »kot je ta protonijska naprava,« in na mizo položil neznani artefakt. »Gospod Eor potrebuje malce zgodovinskega nauka. Dinastija ima že od začetkov Kroga naziv Kaladska. Zakaj?« jih je premeril. Udi je ponižno odvrnil:

»Tako želite uveljaviti svoje legendarno poreklo. Kaladija je kraj iz meglene preteklosti legend.«

Kralj se je gromko zarežal:

»Pa kaj še! Kar je za uradno zgodovino legenda, je zame in mojega naslednika družinska dediščina. Moja daljna predni-

ca, Betinija Kaladska, začetnica tega, čemur pravite Krog, izhaja iz Kaladije, bila je sestra Kaladskega kralja Harolda.« Vsi se presenečeno spogledajo. Kralj mirno nadaljuje:

»Da, to je tistega Harolda, o katerem berete v Genesikumu in Uvodu v Rejev testament,« in pomirjujoče doda. »Okoliščine so nas prisilile, da smo zgodovino pospravili v, kot temu rečete, roman-tično mitologijo in izbrisali iz zgodovine. To so zahtevale težavne okoliščine začetkov Kroga. Betinija izhaja iz natančno tiste Kaladije, ki velja za deželo legend in mitov. Svečeništvo mu pravi izgubljeni dom. Betinija ni bila neka legendarna Rejeva bojovnica, temveč živa oseba, nevesčča vihtenja orožja, ki je pravočasno povezala vse niti prihajajoče propada. Harold je živa oseba, zaslužna, da se Atlantida po prvem porazu ni vrnila z obnovljeno protonijsko floto.«

Možje in žene se znova spogledajo.

»Gre za resnično stvarino, ki je vstopila v mitsko meglico, ko so predniki v boju porabili vse zaloge, prinesene s Kaladije v času pred prelomom. Drugega napada ne bi preživeli. Najbolje za našo prihodnost je bilo protonij zakopati v mitologijo Rejevega testamenta. Zgodba o kazni za greh vedno deluje. Re je dal protonij in Re ga je vzel. Tako je najbolje za vse. Ta in še nekaj podobnih artefaktov so samo mrtve zanimivosti, ki so pripravno utonile v pozabo, a v tistih temnih časih soočenja z največjo grožnjo so nas rešili. Seveda tega, kar vam govorim, še dolgo ne bomo objavili. Resnico prenašamo iz roda v rod in,« se je nasmehnil, »Ko boste zapustili ta prostor, se ne boste ničesar spominjali. Še zlasti je to pomembno zaradi dejstva, da še danes nekje na drugi strani Leče tli Atlantida.«

Ralp je vprašal:

»Čemu se tako trudite, da Atlantido prikazete kot mitologijo? Zakaj ta ogorčeni odpor do resnice?«

Kralj se je nasmehnil:

»Iz preprostega razloga,« in resno pristavil, »Nočemo nenadzorovanega navala pustolovcev na drugo stran Leče. Strah je čudovito učinkovit krotilec, dokler izhaja iz meglic legendarnega. Atlantida je še vedno smrtonosna grožnja.

Mitologija je pripravno orodje za preprečevanje radovednosti na drugo stran.«

Ralp je na grozo vseh drugih še vedno vrtal:

»Samo to? Ne verjamem vam. Protonij? Oprostite, vaše veličanstvo, ne verjamem v obstoj neke mitske tvarine, kot je ta legendarni protonij.«

Kralj je s kretljivo pomiril naraščajoč gnev prisotnih in nadaljeval:

»Kapitan sprašuje logično. Všeč mi je njegovo razmišljanje, saj ga pošiljate na drugo stran Leče. Protonij je del legend, ker je za naše veselje tako najbolje. Protonij pripada drugim časom, zato je mitologija najbolj pripravna oblika spomina nanjo. Atlantida je skoraj zagotovo izgubila protonijsko magijo, a je še vedno dovolj močna, da nas iztrebi. Ste pozabili nauk Arielske vojne? Takrat nas je napadel samo eden od njihovih guvernerjev in za preživetje se lahko zahvalimo samo spletkam v enem od njihovih kraljestev. Napadalnega guvernerja so odstranili, uničili njegovo zvezdno območje in od takrat imamo mir. Cena za mir je dosledno znikanje obstoja Atlantide in protonijske magije. Če bi dovolili pustolovcem nenadzorovano stikanje proti Apepovem sektorju, bi prej ali slej podrezali v še vedno premočno Atlantido.«

Ralp se je spogledal z vsemi in prikimal. Kraljeve besede so zvenele zelo logično. Vsa ta mistika je dobila svoj smisel. Kralj se je razvedril:

»Upam, da sva razčistila. Vaša nova sopotnica je briljantna znanstvenica. Vztrajala je, ko so vsi obupali in samo moja skrivna podpora je njene raziskave ohranila žive in jih pripeljala do rezultata. Seveda od teh rezultatov ne bo prejela akademskega priznanja, niti ne bo zaradi svojega fascinantnega dela postala slavna. Izbrskala je pomembne navigacijske podatke in vi ste, kot preudaren kapitan, naša najboljša izbira. Vaša kariera je fascinantna zato, ker ste našli zdravo ravnotežje med radovednostjo in opreznostjo. Odprti ste za različne ideje in ne zanikate možnosti najdbe dokazov o Atlantidi. Vaš racionalni slog je garancija za soočenje z mitologijo.«

Kapitan je skomignil z rameni:

»Z mano gre torej nekakšna piflarka s podporo dvora?«

Kraljeva usta so se znova razpotegnila v prisrčen nasmeh:

»Temu lahko tudi tako rečete. Iz te sobe boste samo vi odšli s spominom na ta drobní artefakt in znanjem o Atlantidi. Drugi ga bodo izgubili, ko zapustim ta prostor. Tudi moj drugorojeni sin ga bo izgubil,« in Aurisu je namenil kratek pogled. »Žal mi je sin,« in se znova posvetil Ralpu. »Polno vam zaupam in vem, da mojih besed ne boste po nepotrebem širili. Na drugi strani vaju z gospodično Relwad čaka zanimiva izkušnja. In še najpomembnejše,« in zoži pogled. »Poročali boste samo meni. Tudi gospodična ima enaka navodila. Morebitne arheološke rezultate boste predali samo meni.«

Ralp je nemo prikimal. Kralj je vstal, vse premeril z blagimi očmi, pobral pas z artefaktom in odšel. Znova so ostali sami. Ralp je razmišljal, kako lahko kralj doseže brisanje dela spomina. *Če lahko doseže kaj takšnega, je mogoče vse.* Udi ga je predramil iz razmišljanja:

»Vi ste praktični človek, zato ste v tej igri. Kralj se osebno zanima za njeno delo. Pač nostalgija in tudi nos za obetajočimi rezultati. Antrea je, ne glede na svoje blodnje, sposobna strokovnjakinja za arheonavigacijo,« in se s prsti znova sprehodil po tipkovnici. Zsvetila je množica drobnih lučk z izpisanimi koordinatami. Sivolasi mož je suho pristavil:

»Ko pridete na Antrejine koordinate, se boste morali sami znajti, saj nihče ne ve, kaj vas čaka. Upam, da vas ne bo motilo njeno izkrivljeno navdušenje nad mitologijo.«

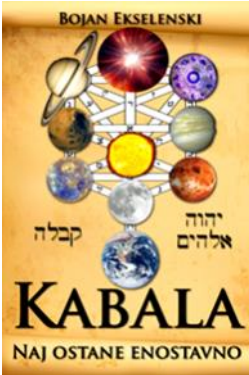
Ralp se je zamislil. Kdo je opravil to brisanje spomina? Kako?

Naj ostane enostavno:

Kabala

Uvodni (nes)misli

Ta knjiga je nekakšen stranski produkt proučevanj, ki jih je avtor opravil zaradi svojih leposlovnih knjig, predvsem obsežne sage Vitezi in Čarovniki ter mladinskega romana Magijska gimnazija Lubliana. Tudi v leposlovju, naj bo fantazijsko ali ne, mora

pripovedno ozadje temeljiti na realnih dejstvih. Avtorju ni treba izmišljati stvari, ki so v resničnosti bistveno zanimivejše.

Dobrodošli v svet Kabale, ki je mistični, magijski in okultni temelj avtorjevega fantazijskega leposlovja! Vsaka fantazija deluje verodostojnejše in učinkovitejše, če temelji na dejstvih.

Pred vami je priručnik, ki želi na enostavni način približati ozadje tega, čemur rečemo zahodna civilizacija. Kabala je temelj racionalnega razuma, saj njena duhovna mehanika temelji na racionalnem odnosu do sveta in svojega mesta v tem svetu. Zaman boste iskali čudeže, bližnjice mimo zdravega razuma ali dogme.

Če želite ustvariti mitologijo, religijo ali samo ozadje družbene realnosti svojega literarnega sveta, vam pričujoči priručnik prinaša dragocena orodja.

Pojdimo na pot demistifikacije mistike in naj ostane enostavno.

Da pridete na okus, je samo za bralce te revije objavljen ekskluzivni odlomek iz poglavja o Tetragramatonu.

Tetragramaton

Svet Ustvarjanja (Olam Ha'Bera)

Z razodevanjem »sveta« Ustvarjanja se začne Biblija. Hebrejska beseda za ustvarjanje je Bera. S svetom Ustvarjanja razodevanje pridobi raznovrstnost možnosti. Vsaka ideja ima na tej ravni razodevanja nešteto možnosti nadaljnega razvoja. Ker je svet Ustvarjanja nekaka materica vsega stvarstva, je tudi prvi ženski princip, simbol svete matere, ki ima korenine v pradavnih kultih plodnosti. Elementarni princip Ustvarjanja je zrak, a barva sinje modra (barva neba). Črka Tetragramatona je Heh. Na spodnji sliki prikazana črka je sestavljena iz treh delov v dveh celotah.

Sama oblika črke nakazuje na pomen Sveta Bližine. To je svet, kjer se oblikuje razodevanje. Podoben je tridimenzionalni podobi okna zavestnosti in tudi ženski maternici kot prostoru za novo življenje. Kolektivno nezavedno ima tod domovnije, kajti temeljna stanja zavesti so univerzalna, neodvisna od okoliščin dejavnega sveta.

Primer ustvarjanja – ideja kolesarjenja ustvari neskončno različnih načinov za izvedbo kolesarjenja.

1. poglavje Geneze (začetek Biblije) na Drevesu življenja Olam Ha'Bere (Svet Ustvarjanja). Biblijsko ustvarjanje se začne torej z Olam Ha'Bero, kajti Olam Acilut ŽE obstaja.

Prvi stavek Biblije, ki ima poleg dobesednega pomena ogromno metafizičnih interpretacij in dejansko pomeni vse kaj drugega, kot dobesedni prevod:

»Na začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo.«

Knjigo lahko prdnaročite:
Bojan.ekselenski@samozalozba.eu
 za 10 € do 1. 8. 2022

Prah alienske satire

Bojan rad napiše kaj satiričnega, kritičnega, vedno pa mora biti zraven humorna nota. Usoda sveta je preresna stvar, da bi jo pustili dolgočasnim puščobam. Bojanova satira je neke vrste klic iz nezavednega nadrealizma. Če želite priti na dober okus, vzemite v roke Bojanovi knjigi *To se lahko zgodi tudi vam* (ali pa tudi ne) ali *Usode na kredit*.

Na teh straneh je nekaj drobtin, ki vas bodo pripeljale na varno stran nadrealistične satirične izkušnje.

Privezan

Ne vem, kako naj začnem. Res, znašel sem se v silno norem položaju. Privezan na lastno zakonsko posteljo, poleg mrtve ljubice Lane, je gotovo nor položaj.

Zapestja in gležnji me boljijo kot hudič. Vrv je malce preveč zategnjena. V glavi nimam zgolj klasičnega pijanskega mačka, temveč podivjanega ljudožerskega tiran-zavra. S čekani tolče po glavi in na svetlo vleče izgubljene spomine. A najhujše je,

ker se ne spominjam, kako sem se znašel v tej nori godlji. Kaj se je dogajalo od včerajšnjega večera v baru pa do danes?

Vprašanja, vprašanja in še enkrat vprašanja.

~*~

Vrnimo se torej v večer preden. Pokukajmo, preden Maja ne najde svojega moža Miho privezanega poleg ljubičinega trupla.

»Kje imaš čebelico Majo?« izleti iz Laninih seksi ust.

Miha se potopi v njene modre oči in ignorira zatohli vonj bifeja:

»Šla je k nadlogi tašči. Zakaj stara veščica noče in noče crkniti? Hudič je zanj že ekstra zakuril.«

Lana je razširila oči in zaradi hrupa glasno zaklicala:

»Tašča je kot sonce. Ko ga ni, ga pogrešaš, a ko je, ti je odveč. Na srečo je moja šla iz graščine z nogami naprej že pred desetletjem.«

Miha je srknil pijačo in prikimal: »Srečna ti.«

Lana je bila res dober komad, a ne za v kuhinjo. Še jajc ne zna speči, ne da jih zažge. Tudi drugače ni neki umski biser. A hej, kdo rabi brihto za pod klobaso? Najbrž veste, ljubice imajo samo en namen. Lana je bila za to vrhunska.

»Dajva se spraviti nekam na manj hrupno,« je oprezno predlagal in jo slačil z očmi. Saj je imel kaj sleči. Čisto pravi prototipni X komad.

Ona je skomignila z rameni:

»Prav imaš.«

Kavalirsko je plačal zapitek, ji pomagal obleči plašč in se naužil vonja bližine potrebne samice. Hladen jesenski zrak je buhnil kot iz zasede. Za hip je pomislil na Majo in taščo. Gotovo ga zoprna večča opravlja. Si je misli, kar naj.

»Kam?« ga predrami.

Seveda je morala vprašati, saj imajo blondinke baje nekatere dele možganov zakrnele. Malce nejevoljno ji je odvrnil:

»Saj veš. Imaš mogoče drug predlog? Zdaj je čas za tovrstno demokracijo.«

Lana se je namuznila:

»Bo kar dobro.«

Makino je parkiral na prostor za inva-

lide. To je vedno počel. Hotel je pokazati svoj alfa status.

Prijavila sta se in dobila ključ od svoje običajne sobe. Tukaj sta bila že stari stranki, Miha že dlje od Lane. Prej je bila z njim malce zmešana Mojca, zatem kot noč zabita Petra in seveda nepozabna ljubiteljica natikanja Lučka. Oh, kakšna parada radošti.

Zaklenil je vrata in ko sta se spogledala, sta vedela, kaj sledi. Lana mu je bila všeč, ker je znala držati zaprta usta. Njen impotentni mož se peha za poslom nekje v Nemčiji. Bajje zatrjuje, da je ni stvari, ki je ne more kupiti. Pa še kaj. Zavaljen pleško, pol metra nižji in dvakrat starejši od nje, jo ima za nekakšno trofejo, kronski dragulj uspešnega poslovneža. Tipu stoji vse drugo, samo to ne, kar Lana potrebuje. Miha pa je bil samo ... Miha.

Postelja je bila francoska, torej ravno pravnjva za vse njune perversnosti. Zanimivo! Na njej je ležala rdeča vrtnica. Najbrž je šlo za darilo hiše. Saj je vendar stalna stranka. Prešine ga - »Kaj, če bi jo ščegetal z vrtnico po obriti češplji?«

Blizala se je noč čarovnic. Na srečo je bila Maja pri edini čarovnici, ki jo je poznal. Tako je tudi prav. Posvetil se je njeni obleki. Kako rad jo je slačil in vonjal buhteč žmoht potrebnosti. Njeni dolgi prsti so radi našli pot tja dol. Lana je bila obdarjena s seks domišljijo. Vsaj nekaj, kajti po njegovem mnenju ji bog ni namenil obilja v preostalih delih možganov. Maja je sicer res pridna čebelica, a v postelji z njo se je počutil kot nekrofil. Tisti zaključni: »Ja, ja, prihaja mi. Joj,« že goni petnajst let. Nikoli nobenih grdih besed, nobenih porednih idej. Samo občutek, da natepava negibno truplo. To je pač pridna ženička! A Lana? Ona je podivjana potrebnica. Sicer imata njegov pes in ona IQ skupaj 30, pri čemer na psa pade 25, a komu mar? Saj ne hodita v motel polagat doktorata, temveč zadovoljevat nagon za ohranitev vrste. Na srečo se ukvarjata samo s prijetnejšim delom, saj si je ona že davno tega zaklenila mašino, ker ne mara otrok. Bravo zanj, saj lahko fila, kot mati za praznike z orehi filajo potico.

Tedaj ga je neki vrag napeljal, da se je obrnil proti postelji. Prebledel je. Obstal.

Lana je opazila in bevsknila:

»Zakaj si zmrznil? Nadalj ...!«

Umolknila je, saj je obrnila oči v njegovi smeri. Tudi ona je ostala brez besed. Miha pride k sebi, saj je takoj moral pokazati naravo alfa samca pred razplodom:

»Kdo ste? Kaj počnete tu? Kako ste prišli sem?«

Vitek, popolnoma belolas moški z dolgimi lasmi se je urno postavil na noge. Na njem je bilo nekaj nenaravnega, lahko bi rekli celo gejevskega, da uporabimo politično korektno besede. Čeprav ni videl odpiranja ust, mu je v glavi zadonel pocukran glas:

»Oprostita za ta vdor v vajino intimo. Jaz sem nadangel Dick, zavetnik prešuštnikov.«

»Kaj ste?« je siknil in nejeverno namrščil čelo. Lana je molčala. Enomestni IQ ji ni dovoljeval razmišljanja o tem zmenetu, napravljenem za parado ponosa.

»Saj sem rekel, nadangel,« a Miha mu je nič kaj vljudno segel v besedo:

»Takšnega nadangela ni! Ker sem hodil k verouku, mi ne prodajajte piškavih orehov. Nadangelom je ima Mihael, Rafael, Gabrijel, in p...«

Tokrat je fante presekal njegovo naštevaje in resno dejal:

»Cerkev me je zanikala, kar je razumljivo. Tudi nebeški bog se me malce sramuje, ker tako priznava svojo nepopolnost pri lastnem delu. Zaradi delikatnosti svojega patronata sem nekakšen, kako naj rečem, prekar.«

Spogledal se je z Lano. Čutil je njen strah, udarjal mu je v nosnice. Jezno je zarenčal:

»Vam bom dal nadangela, ko vam bom polomil kosti in,« je samo stiskal zrak skozi stisnjene zobe besa.

Fant, mož, evnuh, karkoli je že bil, je zakrakil:

»Gospod, vaše groznje me žalijo.«

»Žalijo? Ti krot! Ko boš iskal zobe, ne boš užaljen, temveč krvav.«

Že je hotel zaigrati pravega samca, kakršnega pričakuje samica pri motnji parjenja. A se ni mogel premakniti. Besno je hropel:

»Kaj je to?« in zalila ga je rdečica bikovskega besa, križana z veličino razdraženega leva.

Fant res bizarnega videza je bil bliskovito pri njem. Šele zdaj je to ozavestil. Ozke pajkice, bela oprijeta majica, mrtvaško bled obraz in usta brez ustnic.

»Ampak do danes ste se imeli fino, ker sem delal za Boga. Žal pa sem kot podplačan prekaric prisiljen sprejeti še dodatno delo.«

»Kaj bledeš?« mu je izletelo. Fant je skočil do otrple Lane in jo obliznil po vratu. Prasička ni niti trznila, celo zavzdihnila je od ugodja.

»Delam še honorarno, kot patron prevaranih,« in znova je obliznil njen slastni vrat. Še en sladostrastni uh in oh.

»Kot kakšen zjeban dvojni agent?«

Fant je prikimal, mrmrajoče potežkal Lanine prsi: »Dobri komadi. Ker si zaklenila mašino, so samo za igro,« in mu je odvrnil, »Dvojni agent, lepo rečeno. Na vašo smolo sem danes tukaj v službi vaše žene in,« še malce pregnete Lanine bujne prsi, »vašega moža. Moja naloga je, da nekako osmislim vajine skrite želje.«

»Skrite želje?«

»Ves čas fantazirate o seksualni eksotiki. Danes boste doživeli *grande finale* svojih fantazij.«

Za trenutek se je svet obrnil ven, navznoter in znova ven.

Znašel se je privezan na domačo zakonsko posteljo. Poleg njega je ležala Lana. Oba sta bila gola. Nadangel Dick, kakšno je to ime za nadangela, je uživantsko oblizoval Lanino telo. Miha bi moral to početi. A ni, temveč je, trdno zvezan za posteljo, globoko sopihal. Nadangel je malce nagajivo siknil:

»Zdaj pa prvi fukiš izziv,« in v roki se mu znajde konkreten nož:

»Tudi o tem ste že sanjali. Dobro vem.

Poznam vse perverzne koticke vašega uma.«

Hotel ga je ustaviti. Zaslišal je njegov šepet:

»Torej, gremo veselo na delo. Naj se vam prehitro ne konča.«

Ležim tako privezan. Še vedno si razbijam glavo, kaj se je zgodilo. Kako sem se znašel v tem položaju?

Zaslišim škrtanje ključavnice. Zgrabi me mrzlica. Kaj zdaj? Kako naj to razložim?

Vrata se odprejo. Spogledam se z ravnodušnimi Majinimi očmi. Privoščljivo se nasmehne:

»Ups. Motim? Je to Lana? Ne zdi se mi preveč živahna.«

Poskušam najti besede. Res me je našla v skrajno neugodnem položaju (milo rečeno):

»Draga, ni to, kar misliš!«

Neprižadeto mi odvrne:

»Kaj pa je? Vse vem!« Zatem vstopi še Lanin možic in navrže:

»Tukaj sva oba, impotentni pleško in čebelica Maja.«

Obliva me ob misli na zadnja Dickova dejanja, preden sem se zbudil. Mož, deset centimetrov manjši od Maje, veselo nadaljuje:

»Kakšna idila. Vedel sem, da je Lani nekaj manjkalo, a to?« in zadovoljno zavzdihne, »Denar vse plača in tega imam v izobilju.«

Maja vzdihne:

»Tudi božji angeli in sam bog so podkupljivi.«

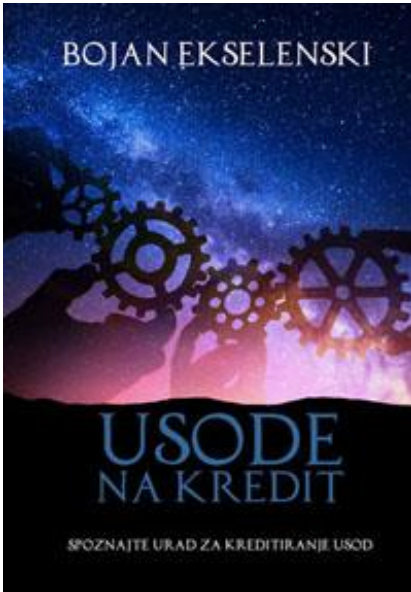

NAROČILO KNJIG

Bojan.ekselenski@samozalozba.eu
Bojan Ekselenski@gmail.com

Usode na kredit

Usode na kredit je Bojanov mozaik roman. Verjetno gre za prvo takšno literarno delo slovenskega izvora.

Mozaik roman je posebna oblika zbirke kratkih zgodb, ki so na prav poseben način povezane. Vsaka zgodba je zaključena celota. Zadnja zgodba zbirke pa vse predhodne zgodbe vsebinsko poveže. V Usodah na kredit ima vsaka zgodba glavni lik in nekaj stranskih. Ta glavni lik je lahko v drugih zgodbah eden od stranskih likov. Obstaja pa poseben stranski lik, ki je nekakšno vsebinsko vezivo vseh zgodb in v zadnji, povezovalni zgodbi, nastopa kot glavni lik.

Roman je sestavljen iz osmih zgodb:

1. Čas na kredit
2. Ljubezen na kredit
3. Sreča na kredit
4. Uspeh na kredit
5. Zdravje na kredit
6. Milost na kredit
7. Potrpežljivost na kredit
8. Nov dan v baru

Zadnja, osma zgodba je povezovalna, ki poveže vseh sedem predhodnih zgodb, ki imajo v imenu besedo kredit.

V nadaljevanju je kratek odlomek prve zgodbe.

Čas na kredit

Zmedeno sem odvrnil:

»Kakšna težava?«

Okrogloličeni čokati mož se je skrivnostno, pravzaprav malce nagajivo, nasmehnil:

»Mislim na vašo težavo s časom. Si ne bi želeli, da bi imeli vsak dan 26 ur časa?«

»Se hecate? Nimam časa za to,« sem malce nestrpnostno odmahnil. Res nisem imel časa za štose uličnih šaljičev.

V tistem hipu me je nekaj spreletelo. Nekakšen nenavaden srh, vzburjenje ali kaj vem, kot čuden občutek. Mož me je nežno prijel za nadlaket:

»Gospod Bogatin, stopite z mano. Vzemite si pet minut za nešteto ur, ki jih boste preživeli s svojima sinovoma.«

Celo telo mi je spreletelo, od zgoraj navzdol in od spodaj navzgor:

»Kako veste za moje ime in za moja sinova?«

Kaj sploh sprašujem? Danes nam ves čas gledajo pod prste. Ko vključiš računalnik ali telefon, si v hipu odprta knjiga. Več vedo o tebi kot ti sam. Natrgajo ti lističe WC papirja, še preden greš na WC.

Mož je zaupljivo prikimal:

»Marsikaj vem, ker je to moja naloga. Saj sem zastopnik silno pomembnega in močnega interesnega združenja.«

Ne vem čemu, mogoče me je s čim zacopral, a sledil sem mu v nenavadno trgovino, še najbolj podobni ropotarnici z rabljeno kramo. Naravnost presunil me je mogočen lestenec, zlasti njegov neobičajen podaljšek, stilizirana peščena ura. Na mizo je položil umetelno oblikovan obrazec. Očitno so si vzeli čas za oblikovanje.

»Kaj to pomeni?« je izletelo iz mene. Mož se je znova zaupljivo nasmehnil. Očitno se je učil pri odličnem trenerju komunikacije in motivacije. V ustih sem skoraj okusil glukozo njegove osladnosti:

»To je časovna kreditna pogodba. Sestavljena je samo za vas.«

»Kakšna pogodba?« sem komaj zadrževal mešanico izbruha smeha, čudenja in panike. Mož je ostal smrtno resen, na obrazu je ostala le ta sladkobnost:

»Saj ste slišali. Časovna kreditna pogodba.«

Izbuljil sem oči, saj nekako nisem verjel svojim lastnim ušesom:

»In kaj naj to pomeni? Bojim se, da bom šel. Res nimam časa.«

Gospod me je zadržal:

»Podpišite to pogodbo in imeli boste čas. Naj vam razložim, kako deluje in nič vas ne stane,« me je razorožil s svojo prepričljivo prijaznostjo. Sploh mi ni bilo jasno, čemu sem prenašal njegove čudnosti. Mogoče je pobegnil iz kakšne ustanove, a sam sem zaradi podzavestnega altruizma sprejel njegovo igro.

Po trenutku oklevanja sem pristal. Po svoje sem želel prisrčnemu stričku narediti uslugo. Naj uživa, preden pridejo ponj in ga oblečejo v pulover s predolgimi rokavi. Sicer pa, mi je sploh ostalo kaj drugega? Če sem že nasedem norosti, naj nasedem do konca. Naj se vidi razkošje natega na suho! Mož je svečano nadaljeval:

»Vidite, za vsak dan dobite 2 uri dodatnega časa. Ti dve uri boste,« je zavrtel z očmi, »nekako posmrtno odslužili. Ko umrete, ne greste v pekel ali nebesa, temveč se vrnete in z obrestmi odplačate ta časovni kredit. Vsako dobljeno uro boste oddelali z desetimi urami!« je poudaril in mehko nadaljeval. »Se strinjate? Od podpisane pogodbe boste vsak dan dve uri s sinovoma in ženo Lino, nakar boste posmrtno živeli življenje nekoga, ki vam ga dodelimo. Veste, krog življenja mora biti ves čas sklenjen. Balance se morajo izravnati. Saj se odlično razumete na balance.«

»Je to možno?« sem ohranil trezno glavo. Zgrozil sem se ob misli, da vedo tudi za ime moje žene. Dokončno sem se prepričal, da je dobrohotni debelušni striček zagotovo bolnik. Priseben in zdrav človek ne more govoriti česa takšnega.

Spomnil sem se na strica Antona. Ubogi revež si tega res ni zaslužil. Ko je namesto avtomobilov videl vesoljske ladje

in prijavil, da je telo njegove žene, tete Zinke, ugrabil alien, so prišli ponj in od takrat uživa v svoji lastni vesoljski kajuti. Zagotovo uživa v svoji vesoljski odiseji.

Zakaj mu ne bi ustregel? Če ni nobene denarne klavzule, se bom podpisal na lepo oblikovan obrazec. Naj ima striček veselje. Mogoče je imel pred boleznijo trgovinico in živi v preteklosti. Lahko mu pomagam izravnati bilance norosti.

Stopil sem do pulta in hitro preletel list pogodbe. Ker nikjer nisem naletel na denarno valuto, sem želeli hitro podpisati. Že sem se nagnil nad papir, ko me je ustavil:

»Gospod, zagotovo nisem iz nobene ustanove, ki jo imate v mislih. Pred podpisom vam priporočam, da preberete vse klavzule pogodbe. Čeprav v pogodbi ni omenjen denar, gre za kredit. Danes nekaj dobite, da boste jutri z obrestmi odplačali. Poslovnež ste in vedno, preden podpišete, natančno preberete celotno vsebino pogodbe. Tudi petkrat, če se vam zdi potrebno. Zakaj bi zdaj ravnali drugače? Denar vendar ni cilj, temveč sredstvo. Mogoče bi morali pri nadenarnih pogodbah postopati še previdneje. Nikoli ne veste, kje tičita zajec in lisica.«

Zamahnil sem z roko:

»Pustiva zajce in lisice, že preveč časa sem izgubil. Če ne veste, moj čas je denar. Dajte, da podpišem,« sem malce nejevoljno odvrnil in pograbil ponujeno starinsko nalivno pero s filigransko vgravirano pečeno uro. Hitro sem še enkrat z očmi preletel pogodbo, ne da bi jo resno prebral, saj se mi je to zdelo popolnoma nepotrebno in dal podpis na vse tri izvode pogodbe. Na koncu sem se, v maniri poslovnih odnosov, rokoval s prijaznim, a malce trčenim možakarjem in želel pohiteti svojemu poslu naproti.

Mož je tiho prišepnil:

»Gospod, pogodbo bi morali prebrati.«

Nestrpno sem odkimal in urno zapustil čudaško poslovalnico.

»Spremno besedo je napisal prof. dr. Zoran Živković, svetovno priznani pisatelj, teoretik in pedagog.«

Kolofon

Galaktični glasnik

ISSN 2820 4808

Brezplačna revija za promocijo kakovostne fantazijske književnosti
Copyright 2022 Bojan Ekselenski, vse pravice pridržane.

Prelom in oblikovanje

Bojan Ekselenski

Založnik

Bojan Ekselenski, samozaložba (<http://samozalozba.eu>)

Naslov uredništva

Bojan Ekselenski, Ljubljanska cesta 5A, 3000 Celje
(bojan.ekselenski@samozalozba.eu)

Revija je natisnjena s finančno podporo Mestne občine Celje

V Celju, julij 2022, naklada 100 izvodov

Tisk

Grafika Gracer d. o. o.

Bojan Ekselenski

Darilo za 8. marec

Moja žena ima dolg vrat in žirafa s psihičnimi motnjami, konkretno z razcepljeno osebnostjo, bo odličen dar za osmi marec. Žal pa ne vem, kako naj nabavim takšno žirafa. Verjetno bi se morala zgoditi čarovnija. No, čarovnija je že to, da mi letos še ni namignila, katere uhane si želi in mi jih potem prepove kupiti. Po njenem je najlepši trenutek si nekaj zaželeti in potem hrepeneti do trenutka, ko ugotoviš, da tistega ne potrebuješ.

Razmišljal sem o izvedbi operacije žirafa. Resno sem pograbil idejo, ki se mi je utrnila v sanjah. Pregarjal me je klon tašče s sistemsko napako. Hvaljeni vsi svetniki, ker sem se nadloge rešil z budilko. Najprej sem poguglal. Seveda nisem imel sreče. Nihče ne prodaja žiraf, kaj šele takšne z razcepljeno osebnostjo. V naslednji fazi sem se posvetil iskanju nadomestka. Mogoče bi nabavil kakšno lutko.

Čas me je že priganjal. Šestega me je žena presenetila z vabilom na tortico. To se je zgodilo prvič v vsem veku zakonskega stana.

Pot do slaščičarne gre mimo

draguljarne in po svoji navadi se je ustavila pred izložbo. Takoj sem vedel, kam mačka tace moli. Seveda sem se strinjal, kako čudoviti uhani so na tisti blazini. Ob pogledu na cenovni listek mi je srce zaigralo žalostinko.

Sedmega sem se moral odločiti. Tokrat me je v sanjah preganjala kar cela vojska klonov tašče. Kričale so ena čez drugo:

»Ti si moja marioneta! Jaz sem tvoj gospodar!«

Vse so imele enako sistemsko napako in znova me je odrešila budilka. Torej?

Sprejel sem skrajno pragmatično rešitev. Odšel sem v trgovino s plišastimi igračkami in tam našel celo vojsko različnih plišastih žiraf. Tudi lutke na vrvicah. Izbral sem takšno, ki je na videz malce psihično prizadeta, saj so umetne oči gledale nekako križem. Potem sem šel še v draguljarstvo, stisnil zobe ob občutku psihične bolečine ob cenovni nalepki in kupil uhane.

V noči na osmega sem imel mirne sanje. Nobenega napada tašč.

Vstal sem pred ženo in nastavljal skoraj meter visoko plišasto žirafa z uhani za pekočo ceno.

Žena je ob pogledu vzkliskala:

»Joj! Od kod vse to? Si oropal vojsko? Te je zadelo kaj psihičnega ali se je zgodila čarovnija?«

PRIČEVANJA TUJIH SVETOV

in nekatere druge prigode

Kdaj:

**4. avgusta 2022 ob
20h**

Kje:

**Vodni stolp
(Špital za Prjatle)**

Za vas bodo govorili, igrali, peli in imeli pametne misli:

Andrej Ivanuša, Mateja Mohorko, Matej Krajnc in Bojan Ekselenski.

MESTNA OBČINA CELJE